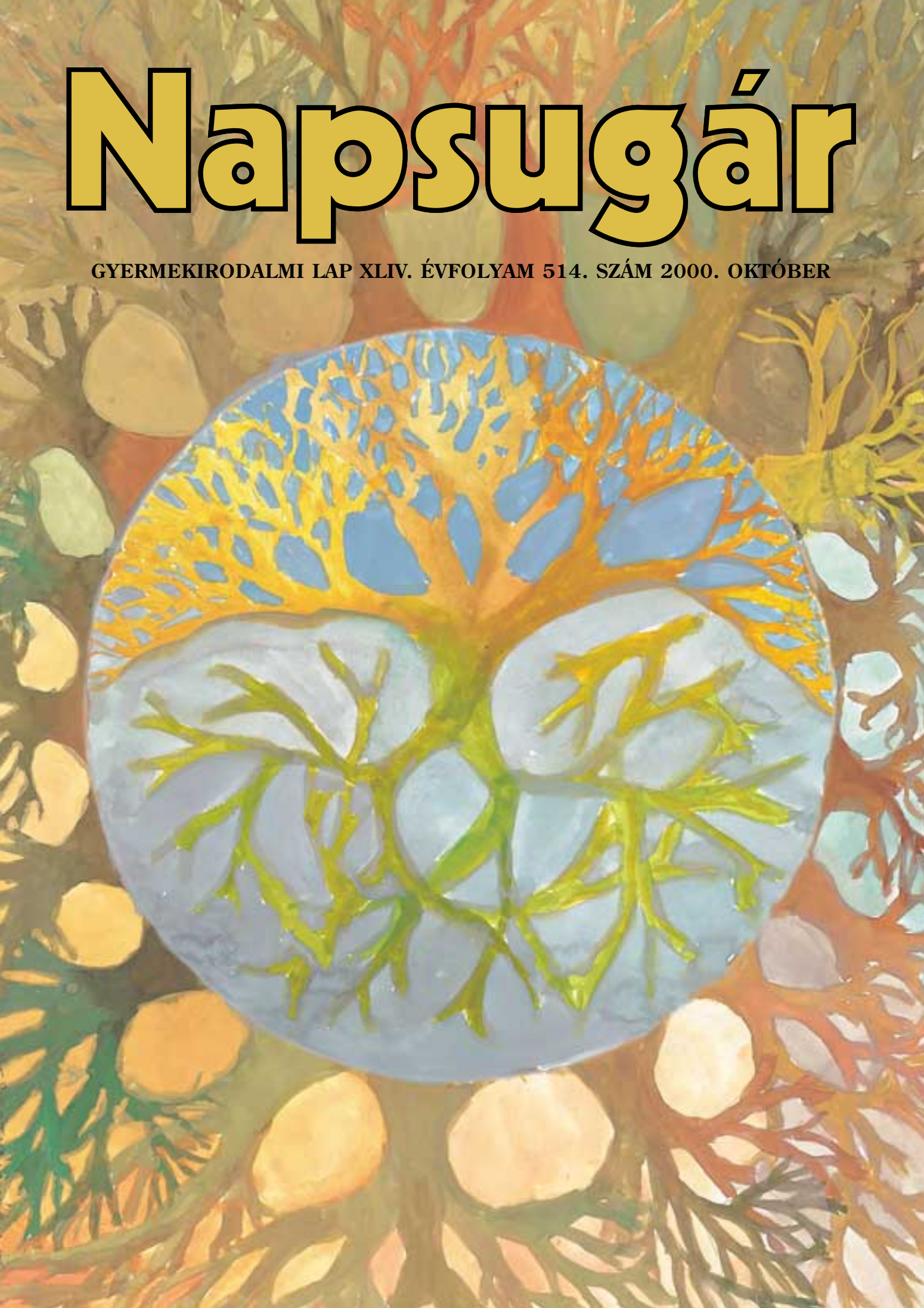
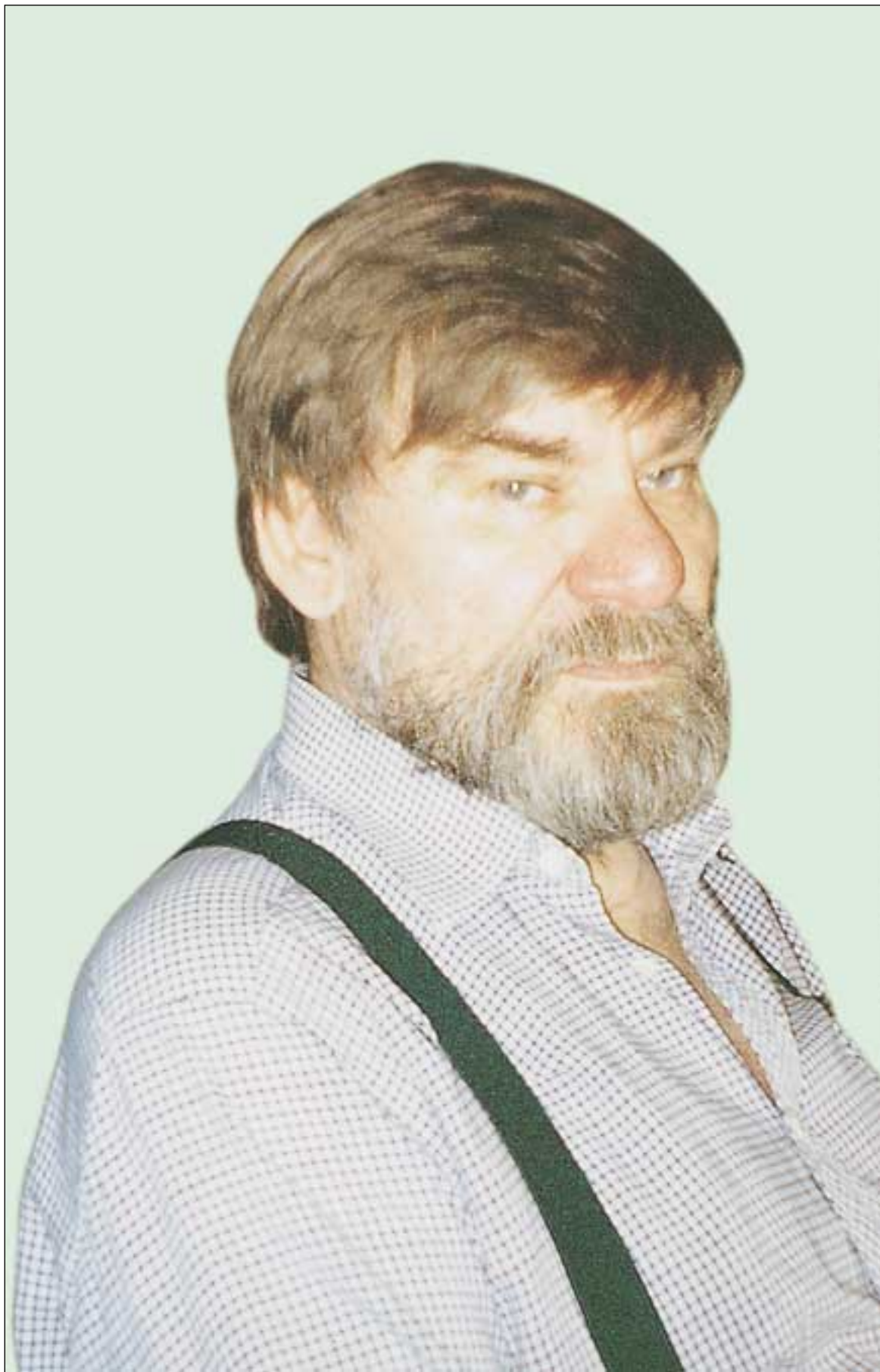

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLIV. ÉVFOLYAM 514. SZÁM 2000. OKTÓBER

LÁSZLÓFFY ALADÁR

“Tiszteld a költőket, akik veled vannak, bármerre mennél...”

Dsida Jenő szavaival ajánljuk nektek LÁSZLÓFFY ALADÁR néhány szép versét,
hogy könnyebben eligazodjatok az őszi ködben s a könyvek világában.

Ó, ISKOLÁIM, DRÁGA ISKOLÁK!

(Részlet)

Ahogy a táj ölen a patakok:
eredt, szaladt, találkozott a sok
tudásra éhes és tudást-hozó,
csizmaik alatt ropogott a hó.
A rókaprémek és a kisgubák...
Ó, iskoláim, drága iskolák!

Megszólal itt meg ott a kisharang.
A madár fenn, a vándor itt alant.
A madár megy, a deák érkezik,
a fagy pirosra csípte két kezét,
mikor utazott hét határon át...
Ó, iskoláim, drága iskolák!

BENN A KÖNYVBEN MÁS VILÁG VAN

Köd, a fánál van a határ,
s rajta három fázó madár;
máskor le a kerten végig
ellátunk a kerítésig.

Hát az ilyen nedves napok
alatt én is kedvet kapok,
hogy kinyissam kedvenc könyvem,
múlik is az idő könnyen.

Benn a könyvben más világ van,
mint a ködbe burkolt házban,
ott nem téli hideg járja,
Afrikában, Ázsiában...

Történetekbe merülve
ilyenkor hány ember ül le,
kezében egy könyvet tartva
utazik egy messzi partra.

Autók és indiánok –
csak úgy suhannak az álmok,
ki-ki melyiket kereste...
Kinn a köd s az őszi este.

OLVASÁS

Könyvről könyvre nő az eszem,
ezt magam is észreveszem,
minden könyv saját világa
ablakot nyit a világra:

itt egy régi történetet,
ott kalandot követhetek,
s ezenközben láthatatlan
kincseket gyűjtök magamban.

Gyűlnek is a kedvenc könyvek,
sorba rakom, ahogy jönnek,
sorakoznak a kispolcon –
ez lesz a könyvtáram! – mondom.

Mire megnövök, ezerre
szaporodnak sorra-szerre...
Ülök egy csendes sarokban,
s erre gondolok titokban.

A NÉPMESÉK

Fülem őrzi, de szívemben
élnek muzsikánál szebben,
gyermekkorom sok-sok álma
velük könnyen visszajár ma.

Kitől is hallottam őket?
Nagymamát, öreg szülőket,
messzeföldi bácsit, nénit
hallok még, ahogy mesélik.

Mint nagy, ismerős berekben,
kószáltak a képzeletben
patakon túl, hegyek ormán,
jó tündér és rossz boszorkány.

Mennyi könyvet, mennyi képet
hordott még elém az élet,
mennyi tájat s mozit láttam,
hol jártam és hol nem jártam.

De a mese most is pártol,
fejem felkapom akárhol,
mint valami varázsszóra,
a “volt egyszer, hol nem volt”-ra.

A KÍNAI BABA

MICHELINE MAUREL nyomán

Volt egyszer egy ember, aki nagy szegénységben élt. Egyetlen vagyona egy kép volt, amit a szülei hagytak rá. Valaha a szülők messze-messze, Kínában éltek, és ez a kép a kínai nagymamát ábrázolta. Amikor a szegény ember megházasodott, boldogan de még szegényebben élt a feleségével meg a gyerekeivel. Már hat gyerekük született, de még egy hetediket is akartak, mert azt tartják, hogy a hetedik gyerek szerencsét hoz.

És csakugyan, azon a napon, mikor a hetedik gyerek megszületett, az apa olyan jó állást kapott, hogy attól fogva nem volt semmi gondjuk: annyit ehetek, amennyi jól esett, szép ruhákban járhattak, és beköltöztek egy nagy házba. Ott a kínai nagymama képét felakasztották a kandalló fölé.

A hét testvér jól megférte egymással, sokat játszottak, és csak hébe-hóba veszekedtek. A legidősebb fiú volt, aztán egy lány következett, aztán megint egy fiú, megint lány, megint fiú, megint lány és megint fiú. Ha ebédelni hívták őket, a mamájuk csak azt kiabálta: A, B,

C, D, E, F, G, gyertek ebédelni!” Szép gyerekek voltak, a hajuk szőke, a bőrük tejfehér, csak a szemük vágása volt egy kicsit ferde – ennyit örökölték a kínai nagymamától.

Mikor a legkisebbik fiú is hét éves lett, a szülők egy napon azt mondták:

– Édes gyerekeink, nemsokára kishúgok születik. Találnunk kell neki egy szép nevet. Az ábécében a “H” következik, azaz kezdődjön a kislány neve.

– Hortenzia!

– Hanna!

– Helén! – kiabálták a testvérek.

Ez a név mindenkinek tetszett, szépen megegyeztek, hogy a neve Helén lesz.

Igenám, csak hogy a nyolcadik gyerek nem kislány lett, hanem fiú: egy furcsa, sárga bőrű, fekete hajú, ferde szemű kicsi fiú, egy igazi kis kínai, aki senkire sem hasonlított a családból, csak a kínai nagymamára. Most aztán lánynév helyett találni kellett egy “H”-val kezdődő fiúnevet.

Sehogysé tudtak megegyezni: és a kisgyerekek még hétnapos korában se volt neve. A hetedik nap estéjén az egész család az asztalnál ült, és vitatkozott, mikor a kép megelevenedett! A nagymama felkelt az aranyos karosszékből, és átlépte a képkeretet! Egy pillanatra megállt a kandallón, rájuk

nézett, és azt mondta:

– Hét álló nap nem volt elég nektek, hogy nevet adjatok ennek a kisfiúnak. Most hát visszaveszem. – Azzal átsuhant a szobán, a bölcsőből kivette a pólyást, a takarójába burkolta, és a kép felé indult vele.

– Add vissza! – kiáltotta a mama, de akkor a nagymama már újra ott ült mozdulatlanul a képen. Mindnyájan a bölcsőhöz rohantak: üres volt. A szülők sehogyse akarták elhinni, hogy a kínai nagymama vitte el a pólyást: ke-restek, kutattak a házban, a kertben, még a rendőrséget is kihívták, persze hiába.

A gyerekek biztosak voltak benne, hogy csak a kínai nagymama adhatja vissza kistestvérüket. Egy éjjel mind a heten fölkeltek az ágyukból, és odaálltak a kép elé.

– Beszélj te, Gábiel, te vagy a legkisebb – súgták, és erre Gábiel halkán azt mondta:

– Eljöttünk hozzád mind a heten, kínai nagyanyánk, hogy megkérjünk, add vissza a kínai babát. A képen lassan megmozdult a nagymama keze, intett nekik, és megszólalt:

– Találtatok már nevet a kisfiúnak? Úgy látom, még mindig nem egyeztetek meg. Akkor pedig nem adhatom vissza.

– Mutasd meg legalább, hova dugtad a pólyást! Hadd lássuk, csak egy pillanatra! – mondták a gyerekek, és erre a kínai nagymama így szólt:

– Fogjátok meg egymás kezét, hunyjátok be a szemeket, és számoljatok lassan hétig.

Mikor a gyerekek kinyitották a szemüket, gyönyörű rózsakertben voltak, és megláttak egy ringatózó, szalmából font bölcsőt. Odamentek, és a bölcsőből a kistestvérük, a kínai baba nevetett rájuk.

– Hogy megnőtt! De szép! Ő a legszebb közöttünk! Megsimogathatjuk? – kérdezték.

– Majd, ha nevet adtok neki – mondta a nagymama.

A gyerekek ugyanúgy tértek vissza, ahogy jöttek: hétig számoltak, és máris a szobában találták magukat, a nagymama mozdulatlan képe előtt.

Másnap estefelé Gábiel egyszer csak azt mondta:

– Az angol könyvben láttam egy szót:

HIM. Azt jelenti: ŐT. Hívjuk így. Mert mi nagyon szeretjük őt. És ez jó rövid név, illik egy ilyen kicsi babához. Meg olyan kínaiasan is hangzik.

– Becézni is lehet! – mondta André. – Him-Li-ko! Igazi kínai név! – kiabálták a gyerekek.

Éjjel, mikor a szülők már aludtak, mind a heten csöndben fölkeltek, és odamentek a kép elé. Gábiel halkán megszólalt:

– Eljöttünk hozzád, kínai nagyanyánk, hogy megkérjünk, add vissza a pólyást.

Megrebbent a nagymama keze, a szeme meglevenedett.

– Találtatok nevet? – kérdezte.

– Him! – felelték egyszerre a gyerekek. – becézve Him-Li-kó.

– Hát jó – mosolyodott el a nagymama. És abban a pillanatban a pólyást ott tartotta a karjában. Átlépte a képkeretet, a kisfiút betette a bölcsőbe, betakarta, és megcsókolta. Aztán visszalépett a keretbe, kicsit szomorúan elmosolyodott, és újra mozdulatlan képpé változott.

– Csak a mama is beleegyezzen, hogy Him-nek hívják – mondta André.

– Írjuk rá a bölcsőre – mondta Brigitta.

Reggel, mikor a mama belépett a szobába, azt látta, hogy hét gyereke ott fekszik a földön, és mélyen alszik; közepén, a bölcsőben ott az alvó kicsi pólyás. Fölöttük a szelíden mosolygó kínai nagymama képe.

KOVÁCS ANDRÁS FERENC versei

KÍNAI DALLAM

Összé válok.
Már nem bánom.
Szélvész rázhat:
van két lányom!

Egyik nyárfa,
másik nyírfa:
vén törzsemben
meg volt írva!

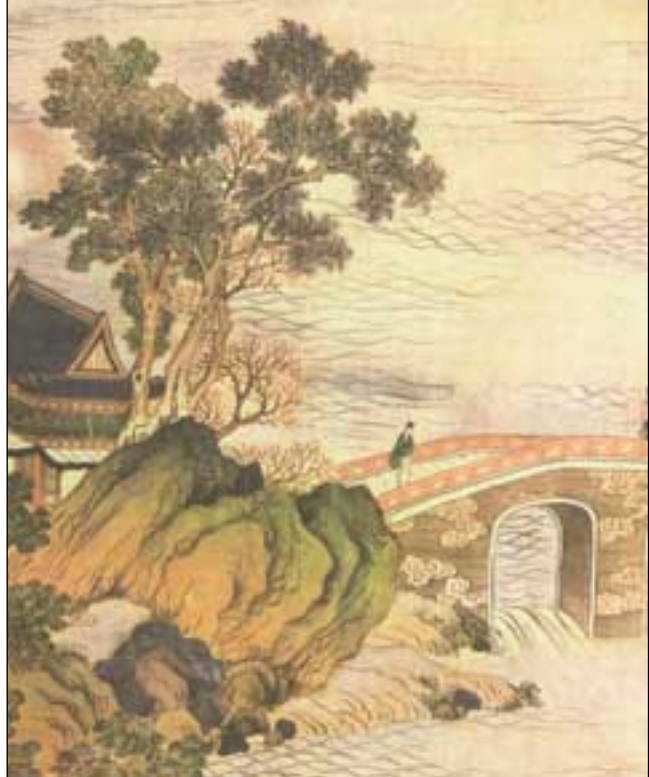
Összé válok.
Már nem bánom.
Lombom rezdül:
van két lányom!

Egyik nyírfa,
másik nyárfa:
tán nem leszek
többé árva...

Koronámat
égnek tárom:
összé válok!
Van két lányom.

Pagoda-tetős
palota a
vízparton.

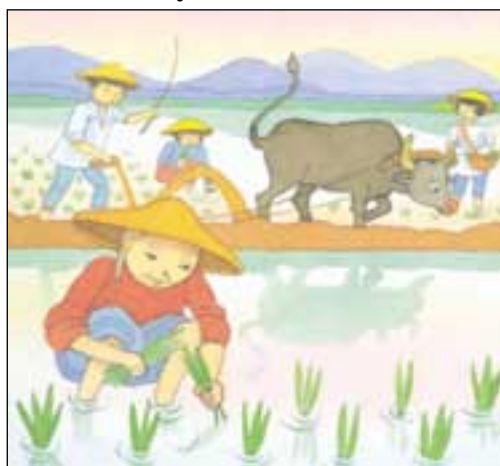

A kínaiak vallása a buddhizmus.
E selyemzástlóra Buddha által
megvilágított lényt festettek.

KÍNAI TVTAJOSDAL

Gomolyog a köd a dombon,
dana dörög a dorombon,
zenebona kel a holdban:
fatutajomat eloldtam.

Fatutajomat eloldtam:
tovalebegek a holdban,
dana dörög a dorombon,
gomolyog a köd a dombon.

Kínában hatalmas
rizs- és tea-
ültetvények
vannak.

Hogy tudják a rizset
pálcikával enni?

KULIMÁSZ

Volt egy csuri kulimász.
Idemász meg odamász
az utcán a kulimász,
hol a kuli gurigáz.
Pekingben a kulimász
odamász... Jaj, idemász
unottan a kulimász,
s megugatja puli, száz!
Kuli-kuli-kulimász,
lekopott az úri máz
rólad, csuri kulimász!

A riksa kétkerekű, könnyű
kocsi. Régen ember, a riksa kuli
húzta. Ma kerékpáros riksán
lehet utazni.

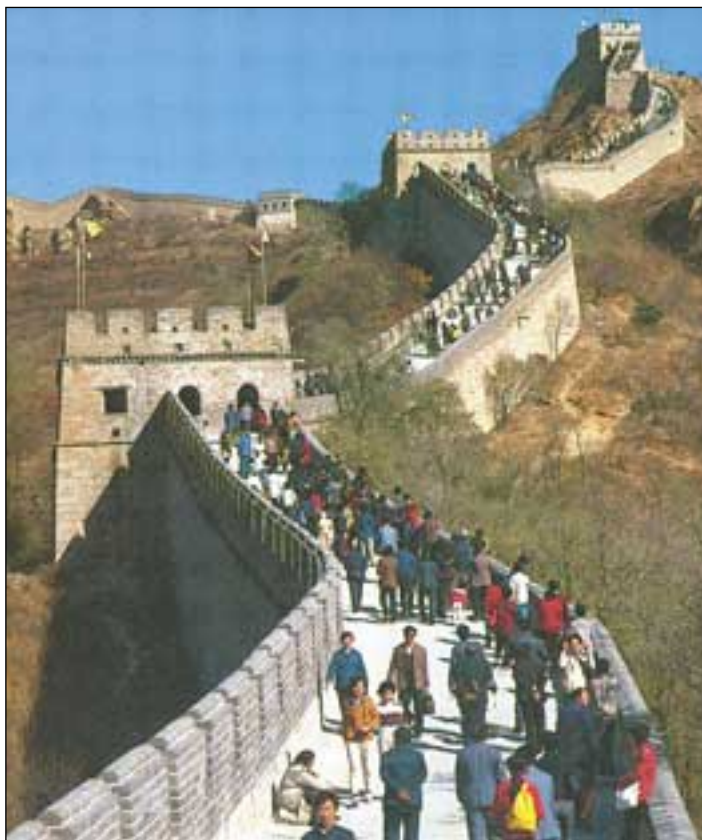
LÁSZLÓFFY ALADÁR

A KÍNAI FAL

Földünk arra Kelet fele
nagy csodákkal van még tele,
égig érő havas hegyek,
sűrű erdők, csípős legyek,
csípős fűszerek és homok,
nagy-nagy múlt és híres romok...
Bár nehéz elmenni oda,
Kínában is sok a csoda:
nyers rizs, főtt rizs, hús és kenyér,
sok munkától feltört tenyér,
nagy folyókban sok a hala –
ám leghíresebb a fala.
Akik rakták ezer évig,
úgy tudták, a hazát védik.
Receptje, hogy völgyön, hegyen
végig elég magas legyen.
Rég nem parancsolja senki,
hogymost gyere be, most menj ki!
Sétálnak a hosszú falon:
műemlék az, nem kőhalom,
s vége lesz sok télnek, nyárnak,
mindig csudájára járnak.

Kína több ezer éves kultúráját őrzi a Pekingben levő császári palota, a Tiltott Város.

A világ legnagyobb építménye, a kínai Nagy Fal 6700 km hosszú. 2000 évvel ezelőtt kezdték építeni Kína északi határa mentén a lovas népek ellen.

Az első kínai császár, Cs'in Si Huang-ti sírját kétezer éve őrzi életnagyságú katonákból álló cseréphadserege. A nemrégiben feltárt 8000 földalatti szobor mindegyikének más az arckifejezése sőt a hajfonata is.

A szarvasok egy ízben túl közel merészkedtek az emberek házaikhoz. Nosza, kitódultak a vadászok, és százszámra ejtették el a szarvasokat.

A bölcsességéről híres szarvaskirály sokáig siratta testvéreit, majd fölkereste az emberek királyát, és így szólt hozzá:

– A vadászaid halomra öldösték a szarvasaimat, akik az emberek termőföldjein legelésztek. Kölcsönösen kárt okoztunk egymásnak.

– A vadászaim okatlanul nagy vérengzést végeztek – ismerte el az emberek királya.

A szarvasok királya néhány pillanattal hallgatott. Majd megkérdezte:

– Hány szarvasra van naponta szükségetek?

– Egyetlenegyre.

– Megkapjátok. Ám arra kérlek, soha többé ne engedd meg, hogy tömegmészárlást hajtsanak végre a szarvasok közt.

– Megígérem – felelte az emberek királya.

A szarvasok királya pedig összehívta alattva-

A SZARVASOK KIRÁLYA

Kínai mese

meg kell halni, igazságosnak tartották, hogy naponta egy-egy elpusztuljon közülük, hiszen áldozatával megváltja a többieket, akik ezért veszélytelenül élhetnek.

Egy napon a sorshúzás úgy hozta, hogy egy olyan szarvassténnek kellett volna feláldoznia magát, aki bármelyik pillanatban szarvasborjút hozhatott a világra. Kapott hát egynapi haladékot, ám helyette egy másik szarvasnak kellett feláldoznia magát. Ez a szarvas – méltán – azt kérte, hagyják életben, hisz nem rajta a sor. Tiszteletben kellett tartani az egyezséget, ezért a szarvaskirály úgy döntött, önmagát ajánlja föl, és meg is jelent az emberek királyának színe előtt.

Az emberek királyát csodálattal töltötte el a szarvaskirály becsületessége, nemes szíve – és szabadon engedte őt.

A MÓRA Könyvkiadó 366 állatmese című könyvéből

A bölcs uralkodó úgy
juttatja meg is
lehesse érdemelni, és úgy
állapítja meg a büntetéseket,
hogy azokat el is lehessen
kerülni.

Ma is érdemes
megszívlelni a régi kínai
bölcsességeket.

Hogyha haragot
halmozók kormányoznak
elégedetlenséget halmozókat,
akkor mindkét fél vesze-
delembe kerül.

Ha kiváló embert látsz,
arra gondold, hogy egyetlen
légy vele. Ha pedig nem
kiváló látasz, fordulj ben-
sődbe, és vizsgáld meg
magadat.

Ha az uralkodó bölcs,
és ritkán gerjed haragra, akkor
az alárendelt maradványok
hűségese, és ritkán követnek
el bűnt.

AZ ARANYTOJÓ MADÁR

Kínai mese

Élt valaha régen egy gazdag ember. A szegényeket csalta, a jómódúak előtt mélyen meghajolt. Ennek a gazdag embernek volt egy lánya, de mivel még attól is sajnálta a hozományt, egy szegény favágóhoz adta feleségül.

Szegény volt a férj, az asszony se hozott semmit a házhoz, így az esküvő után igen keserves napok köszöntöttek rájuk. Elérkezett az újév ünnepe, s nekik nem volt se rizsük, se tüzelőjük.

Elindult az ember fáért. Alig tett néhány lépést, a hóban egy kis madarat pillantott meg. Odaszaladt, óvatosan felemelte, s bevitte a háza. Olyan gyöngéden ápolták, hogy a madár lassan-lassan magához tért, s egyszer csak megszólalt:

– Tudjátok meg, hogy én aranymadár vagyok. Láttam, hogy irgalmasak és igaz szívűek vagytok, azért jöttem, hogy segítek rajtatok. Holnap, mihamar megvirrad, szerezzetek nekem sonkát. Ahány lat sonkát megeszem, annyi lat aranytojáshoz tojok. Sem többet, sem kevesebbet. De jól megjegyezzétek: hét latnál többet sohasem adhattok egyszerre.

Másnap reggel a férj felkerekedett, s elindult az apósához, hogy egy falat sonkát kérjen kölcsön. Csakhogy a fukar apósától nem sonkát kapott, hanem szidalmat. De azt már nem

kölcsön, hanem örökbe. Hanem az anyósa nagy titokban egy darabka sonkát nyújtott neki.

A sonkából egy falatot sem ettek, hanem apróra vagdalták, és a madárnak adták. Aztán szorongva várták, mi fog történni. S a madár másnap reggel csakugyan aranytojáshoz tojt.

Az aranyat nyomban eladták, az árán sonkát vásároltak, és a madarat mindennap hét lat sonkával megetették. A madár pedig minden reggel hét lat aranytojáshoz tojt.

Így ment ez jó ideig. Végül az após fülébe jutott az aranytojó madár híre. Több se kellett a fősvény és pénzéhes embernek. Komor ábrázattal betoppant a kunyhóba, és így szólt:

– Cseréljünk. Minden vagyonomat odaadom a madárért.

De a favágó nemet mondott. Az após kénytelen volt üres kézzel távozni. Hanem késő este ismét megszólalt a madár:

– Az én időm lejárt. Hamarosan eltűnök. Holnap cseréljétek el.

Másnap, mihamar megvirradt, a favágó kapta a madarat, s futott vele a fősvény apósához. Menten nyélbe ütötték a cserét: a madárért megkapta az após egész vagyonát.

Az após a kezét dörzsölte örömeiben. Azt gondolta: “Minél több sonkát adok a madárnak, annál több aranyat ad majd nekem!” Így azután négy font sonkát tett a madár elé. Az megette az egész sonkát, de másnap reggel már csak a hült helyét találták. Odalett az egész vagyon, odalett az aranyat tojó madár is.

És a gazdag após mit tehetett egyebet, odaköltözött a favágóhoz, s nála élt azontúl kegyelemkenyeren.

SZÉKELY GÉZA rajzai

1 lat ~ 15 dkg
1 font ~ 50 dkg

Ha kimondjuk ifjabb báró Wesselényi Miklós nevét, nyomban arra gondolunk: ő volt az árvízi hajós.

Valóban 1838. március 13-án, mikor a jeges áradat előntötte, és végpusztulással fenyegette a magyar fővárost, Wesselényi Miklós volt az, aki félelmet nem ismerve vezette a mentési munkálatokat. Ezrek köszönhették neki életüket. Rögtön tegyük hozzá, nem ez volt a legfontosabb tette Wesselényinek. Ő egyike a tizenkilencedik század nagy magyar reformereinek. Hajlíthatatlan, bátor jellem. Ez már kisfiú korában is megmutatkozott.

Kilenc esztendősen elkísérte édesapját a zilahi megyegyűlésre. Ott az idősebb Wesselényi szembeszállt a császári hatalmat támogató főispánnal. Ennek hívei rátámadtak, és ki akarták taszítani a megyeház ablakán. Kisfia előbb könyörgött, hogy kegyelmezzenek meg az apjának, majd kardot rántott, és így kiáltott: *Aki apám ellen még egy lépést mer tenni, azt irgalom nélkül összevagdalom!* Váratlan fellépése óriási lelkesedést váltott ki. Körülvették, ölelték, éljeneztek.

Egy másik eset: édesapja, akit rendkívüli erejéért és indulatos természetéért joggal neveztek a zsidói bölénynek, betegeskedett, és maga helyett tizenhárom esztendősen fiát küldte háromszáz nemesi fölkelő élén Nagykárolyba.

Az ifjú Wesselényi egy hétig minden nap gyakorlatoztatta vitézeit. A jelenlevő katonai parancs-

MÉHES GYÖRGY

VIVÁT WESSELÉNYI!

nokok elragadtatottan figyelték az ifjút, és valamenynyien azt jósolták, hogy nagy hadvezér lesz belőle.

Valóban, már ekkor kitűnt rendkívüli szellemi és testi képességeivel. Újfalvi Sándor, aki kortársa, szomszédja és tisztelő barátja volt, így írja le külsejét: *Apjánál magasabb, vállasabb és csontosabb. Hangja vastag és harsány. Kiálló pofacsont, széles, nagy homlok, rendkívül izmos karok és vállak.* Edzettebb és erősebb volt apjánál. A gyaloglást, futást, álmatlanságot, koplalást, szomjúságot hihetetlen módon tűrte. Kiváló tanítómestere, Pataky Mózes segítségével

valósággal itta magába a tudományokat. Hihetetlen emlékezőtehetsége volt. Szinte játszva sajátította el a fontosabb európai nyelveket.

Az ellenzék vezére, Kossuth Lajos így ír róla az Országgyűlési Tudósításokban: *Wesselényit a haza nagy fiaik közé számítottam mindég, de megvallom: bámulatba ejt az ítélőtehetségnek ezen precíziója, mellyel a legszövevényesebb tárgyaknak is sokoldalú nézeteit villámsebességgel felfogja, határtalan hazafisága, mely a közjóért minden áldozatra kész.* Kossuth csodálja Wesselényi előadásának ritka erejét, mely minden szavába mázsányi erőt szorít.

Jókai mesébe illő hősei is elmaradnak Wesselényi nagyságától. Ő szervezi és vezeti sikeresen a tizenkilencedik század első évtizedeiben a szabadelvű ellenzéket.

Az ifjú földesúr külföldi utazásokon egészíti ki tudását. 1813 és 1817 között életre

Az 1838-as árvíz Budapesten.

szóló hatás éri. Három év rendkívüli időjárása után, 1817-ben iszonyú éhínség tör ki Erdélyben. Az ifjú Wesselényi jótékonykodik, adományokat oszt, de hamar tisztázza magában, hogy az adózó nép sorsán csak gyökeres változtatással lehet segíteni. Ettől fogva egyik legfontosabb feladatának a jobbágykérdés megoldását tartja. Igyekezetét mestermű örökíti meg. Zilahon áll Fadrusz János Wesselényi-szobra, amint a nagy államférfi magához emel egy jobbágyot.

Életének döntő fordulata találkozása Széchenyi Istvánnal 1820-ban. 1822-ben együtt utaznak Nyugatra, már mint jó barátok. Első műveikben szinte azonos gondolatokat fejtenek ki.

Wesselényi rendkívül vonzó egyéniség és kiváló szervező. Ebben felülmúlja Széchenyit. Barátságuk idővel megromlik. Nem válnak ellenségekké, de külön utakon járnak.

Az 1830-as évek első fele Wesselényi nagy korszaka. Ő a szabadelvű tábor nagy vezére, gyakorlati politikai vezető. Az 1832-es országgyűlésen az ő szava a döntő. Első országgyűlési felszólalásában a magyar nyelv hivatalos használatáért harcol elsöprő erővel. A szabadság és felvilágosodás lánglelkű harcosa.

Metternich, a Habsburg birodalom korlátlan ura meg van győződve arról, hogy forradalom készül Magyarországon, és Wesselényi a vezér. Bizonyítékok ugyan nincsenek, de kitalált hűtlenségi vádakkal politikai pert indítanak ellene. Ezt általános tiltakozás fogadja, de Metternichék nem hátrálnak. Bár semmit sem tudnak rábizonyítani, 1838-ban háromévi börtönre ítélik.

Wesselényi szablyája.

lik. A fegyházban szembaja elhatalmasodik.

Széchenyi közbelépésére gyógykezelésre külföldre engedik, majd 1840-ben kegyelmet kap. De ekkor már súlyos beteg.

Metternich elérte célját: a megrokkant, megvakult Wesselényit kikapcsolták a politikai életből. Keserűen "polgári halottnak" nevezi magát. De mégsem hátrál. Szoros barátság fűzi Kossuthhoz és Deák Ferenchez. Kossuth lapjába nagyhatású cikkeket ír. Könyve jelenik meg a nemzetiségi kérdésről. Kifejti, hogy meg kell adni az alkotmányos szabadságot a nemzetiségeknek. Elvállalja megyéje főispáni székét. Az erdélyi országgyűlésen az ő vezérletével valósul meg élete talán legnagyobb célja, a jobbágyfelszabadítás.

1848 nyarán újra Pesten van, és augusztus 25-én benyújtja az első magyar nemzetiségi törvényjavaslatot a románok ügyében.

Sziléziai gyógykezelésre kényszerül, de még innen is cikkekkal támogatja a szabadságharcot. A bukás után már csak halni tér haza. A Pest felé tartó gőzhajón az egykori vasember tüdőgyulladást kap. 1850. április 19-én egy pesti fogadóban fejezi be életét a reformkor egyik legnagyobb magyarja.

Temetéséről így ír a sajtó: *Temérdek nép kísérté sírjához Wesselényit. Oly meghatározó volt az egyszerű, csendes temetkezés az alkony szürkületében. Semmi zaj, semmi pompa... egy fekete bársonnyal bevont koporsó, ráírva: báró Wesselényi Miklós. Élt ötvennégy évet. Erényei hangosabbak a zene harsogásánál, világosabbak a lobogó fáklya fényénél.*

Végso nyughelye a szülőföld, a zsi-bói családi sírbolt és... öröklét a magyarok szívében.

Fadrusz János Wesselényi-szobra Zilahon.

Itt születtem

Szeretettel meghívlak titeket a szülőfalumba. Neve Székelyszentkirály. Hargita megyében, a Bosnyák patak szép, csendes völgyében fekszik. A közeli falvak: Oroszhegy, Tibód, Ülke, Fancsal, Szenttamás.

Szülőfalumnak van temploma, óvodája és iskolája. Iskolánkat Szent Istvánról nevezték el.

Falunk lakói okosak, ügyesek és szorgalmasak. Nagyon szeretem itt, mert sok barátom és barátnőm van. Itt nőttem fel, itt tanultam meg beszélni, járni és helyesen élni.

Sok szép élményem van. Patakban fürdünk. Cserkészekké avatnak, akik cserkészek akarnak lenni. Sokat játszunk és tanulunk az iskolában.

A falu neve Szent Istvánhoz kötődik, ő a templom védőszentje is. A sok száz éves falut többször pusztította török, tatár. A barokk, klasszicista stílus-elemeket hordozó templom alapkövét 1796-ban tették le. Két értékes műemléket őriznek benne: a faragott kő szentségtartó fiolkét és a keresztelődencét.

Falunk és iskolánk védőszentje Szent István király. Falunknak nagyon sok utcája van, néhány zsákutca. Az én utcámból ki lehet menni a rétre. A házak elé virágot ültetnek, kis kerítésekkel bekerítik.

Én a falumat nagyon szeretem. Remélem, hogy felnőttként sem hagyom el.

Új sorozatunkban együtt utazunk Erdélyben. Várjuk a ti meghívásotokat is. Mutassátok be írásban, fényképen, rajzban szülőhelyetek múltját, jelenét. Küldjétek helyi mondát, népszokást, népdalt, viseletet, kézművesmunkát vagy jellegzetes ételreceptet.

Novemberben hová látogassunk?

Nagyon kedves és gyönyörű a mi falunk. Több, mint ezer lakója van. Egy völgyben terül el. Sűrű erdeje van, ahová kirándulni szoktunk.

Írták és rajzolták: Berze József, László Erika, László Laura, Péter Melinda, Jakab Katalin, Bálint Adél; segítettek László Edit és Bodó Klára tanítónők.

Népviseletünk a székely ruha, táncunk a csárdás. Sokféle népszokás él nálunk: húsvétkor tojást festünk, búcsúkor, augusztus huszadikán meghívjuk a rokonokat. Ismert a fonó, a kaláka, a betlehemezés, az aprószentekelés, a májusfa tűzés, a szüreti bál.

Gyermeknapon az iskolánkban aszfaltrajzversenyt rendeztek. Sokan beneveztünk. Minden rajz jól sikerült. Szép volt ez a nap.

Az emberek nagy része katolikus vallású és magyar nemzetiségű. Vannak reformátusok is. A rendőrön kívül nincs román vagy más nemzetiségű.

Az öregebbek baromfit és tehenet tartanak, a fiatalok Udvarhelyre mennek dolgozni.

Búzát, rozsot s főleg burgonyát termelünk. A falucsúfolóban szentkirályi pityókásokként emlegetnek minket. Pedig értünk a kosár- és vesszőseprűfonáshoz, a teknővájáshoz. A férfiak közül sokan faragnak, kádármesterséggel, házépítéssel, pálinkafőzéssel foglalkoznak.

Az asszonyok csipkét vernek, varrnak, hímeznek, szőnek, fonnak.

A csipkeverés tette híressé falunkat. A nálunk ismeretlen brüsszei csipkeverést Szabó János plébános honosította meg 1924-ben.

Ma már nagyon sok asszony, leány varázsol a fehér cérnából gombás, hereleveles, tornyos, fenyőágas, kicsi szíves, tulipános mintájú, leheletfinom csipkecsodát. Ha ki akarjátok próbálni a csipkeverést, tudáson és ügyességen kívül szükségetek lesz henger alakú, sarjával kitömött párnára, kartonpapírra kirajzolt, tüvel átszúrt mintára, gombostűkre, horgolótűre és botókákra.

Falunk a vert csipke utolsó székelyföldi menedéke.

Szólj, szám!

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Kincsünk – anyanyelvünk.

Mert leírhatom angolul az élet minden rejtelmét, le a mindenséget, de anyám nyelvén tudom csak kidagogni a naplementét alkotó igéket.

Gömöri György

Légy tanító néni! Javítsd ki pirossal a helyesírási hibákat.

A szomszéd asztán megmondta Mátyás királynak hogy nem ő az az ember, aki a kakast küldte, ő csak a szomszédgya. Ere még nagyobb nézet Mátyás kiráj.

A "nagyhatalmú igekötőcske" megváltoztatja a szó jelentését.

Fejezd ki más szóval az új jelentést:

csíp – kicsíp, becsíp

borul – beborul, kiborul

kap – kikap, bekap, összekap

Mindenki másképp eszik. Keresd meg a legtalálhatóbb rokon értelmű szót.

József Attila
keveset írt a gyermekeknek.
Örülünk, hogy néhányan közületek már most szeretik verseit.

JÓZSEF ATTILA

KÖDBŐL, CSÖNDBŐL

(Részlet)

Egyszer megláttam a ködöt a nagy fényességek mögött.

És meghallottam egyszer én, hogy túl harcom vad zöreijén, akárha lent, akárha fönt, a szegényé csupán a csönd.

A köd, a csönd sosem ragyog, én már ködből, csöndből vagyok.

Beküldte Szántó Loránd Attila,
Sáromberke

JÓZSEF ATTILA

A MEGFÁRADT EMBER

A földeken néhány komoly paraszt hazafele indul hallgatag.

Egymás mellett fekszünk: a folyó meg én, gyenge füvek alusznak a szívem alatt.

A folyó csöndesen, nagy nyugalmat görget, harmattá vált bennem a gond és teher; se férfi, se gyerek, se magyar, se testvér, csak megfáradt ember, aki itt hever.

A békességet szétosztja az este, meleg kenyereből egy karaj vagyok, pihen most az ég is, a nyugodt Marosra s homlokomra kiülnek a csillagok.

Beküldte Veres Mihály,
Marosvásárhely

Szia! Maszat Művész vagyok, és most újabb ötletet küldök neked. Krumpliból vagy radírból készíts megfelelő alakú pecsétet, mártsd palettára kent festékbe, majd nyomtasd a papírra.

Nézd, milyen érdekes lesz az ismétlődő mintákból kialakuló felület. Próbáld ki, s ha sikerült, küldd el nekünk.

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Akárcsak az emberek között, az állatvilágban is vannak jó és rossz szülők. Különösen az anyaállatok között

találkozunk az önfeláldozó gondoskodás szép példáival.

Az amerikai **pipabékama** hátának megduzzadt bőrében fedeles üregek képződnek, s mindegyikben egy-egy poronty fejlődik. A kisbékák fel-emelik a "csapóajtót", úgy kandikálnak ki a világba. Ha veszély fenyeget, gyorsan magukra csapják a fedelet. Csak akkor hagyják el az összkomfortos mozgóbölcsőt, amikor megerősödtek. A nőstény béka ezután vedlik, és bőre

újra szinte olyan sima lesz, mint volt "lánykorában".

Kínában él **Darwin hegyesorrú békája**. Itt a jövő nemzedékről való gondoskodás teljesen a papára hárul, a petékből ugyanis merőben szokatlan helyen, a hím torokzacskójában fejlődnek ki a porontyok. Mivel a békánál a to-

A SZÜLŐNEK SEM MINDIG KÖNNYŰ...

rokzacskó rezonátor-kamraként működik, amelyik felerősíti a brekegést, a "gyermeknevelés" idejére a papa elnémul. Ennek ellenére, amint a

Az Észak-Amerikában élő fiahordó erszényes mindenhol magával viszi farkába kapaszkodó kicsinyeit

nőstény petéit a nedves mohába rakja, s mint aki jól végezte dolgát, tovaugrál, nyomban több hím is ott terem, s csak arra les, hogy a porontyok a petékben mocorogni kezdjenek. Ekkor egymást lökdösve igyekeznek minél több petét torokzacskójukba gyömöszölni. Ettől úgy megdagadnak,

mintha mumpszosak lennének. A kifejlett kisbékák a papa szájából ugrálnak elő. Miután kiürült, a torokzacskó visszanyeri eredeti alakját és terjedelmét, s a békula ismét vidáman brekegget.

Szép dolog cipekedni vagy elnémulni a fiókák miatt. De hetekig koplalni, az már igazán az önfeláldozás netovábbja! Pedig a **szájköltőhalak** nőstényei épp ezt teszik. A megtermékenyített ikrákat felcsipegetik a szájukba, s a vízinövények között elrejtőzve megkezdik 10-14 napig tartó börtönyt. A kifejlett halacskák a mama szájából rajzanak ki, de

veszély esetén hanyatt-homlok ugyanoda menekülnek vissza.

KISKÓPÉ Havonta 3 díjat sorsolunk ki!

Melyik az a madarunk, amelyik egyáltalán nem törődik fiókaival, hanem idegenekre bízva felnevelésüket?

E ragadozó ízeltlábúaknak 30.000 faj szövi hálóját a föld minden zugában. Némelyikük csípése halálos, de legtöbb fajuk hasz-

nos, mert kártevő rovarokat pusztít. A legkisebb nincs 1 mm, a legnagyobb lábastól 26 cm.

A potroh végén levő mirigyekben tejszerű fehérje termelődik. Ezt a pók lábaival húzza ki a szövetszémölcsből. A folyékony selyem a leve-

gön azonnal megszilárdul.

A pókfonal erősebb, mint az ugyanolyan vastagságú acéldrót. A 0,0005 mm átmérőjű fonalból készül a vadászhaló, a ragacos lasszó, a messze röpítő "ökörnyál" és a peték selyembölcsője.

A farkaspók mindenhol magával hurcolja e bölcsőt, sőt 40 kikelt csemetéje a hátán tanyázik az első vedlésig.

PÓKOK

TALÁLD KI!

– Mit csinál a skót, ha talál egy csomag tyúkszemtapaszt?
– Vásárol magának egy két számmal kisebb cipőt.

A skót a kislíával sétál. Egyszer csak megkérdezi:

– Az új cipő van rajtad, fiam?
– Igen, apa.
– Akkor légy szíves, lépj nagyobbakat!

Kémiaóra a skót iskolában:
– Mit gondoltok, feloldódik ez a pénzdarab, ha beledobom egy savval teli edénybe?

– Semmi esetre sem – feleli egy diák. – Ha feloldódna, akkor nem tetszene beledobni.

– Drágám, mit szeretnél kapni a születésnapodra? – kérdi az ifjú skót férj a feleségétől.
– Hát... nem is tudom...
– Rendszerben. Akkor kapsz egy év gondolkodási időt.

A skót vendégségbe megy egy kétgyermekes családhoz. Ajándékba egy léggömböt visz.

– Nesztek – mondja, amikor átadja –, de aztán igazságosan osszátok el!

– Mond – kérdi egyik skót a másiktól –, miért magyarázod folyton a fiadnak, hogy a föld forog?

– Hogyhogy miért? Hát hogy ne kérjen folyton pénzt körhintára!

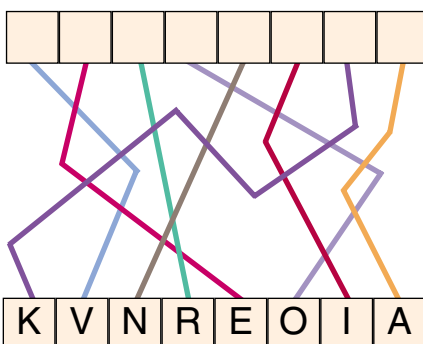
– Drágám, a kisebbik fiunk már két napja ugyanazt a cukorkát szopogatja – mondja a skót mama a férjének.

– Nem baj, spóroljon csak.
– Rendszerben, de most már igazán kibonthatnád neki...

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		

① **Veres Zsuzsa, Székelykeresztúr:** kedvenc olvasmányom rejtőzik a színes kockákban.
1. Égitest 2. Élet 3. Lelkész 4. Becézett Emese 5. Nem oda 6. Csapadék 7. Energia

② **Bálint Zsombor, Csíkménaság:** vezesd helyükre a betűket, és megtudod tanító néni nevét.

③ **Zolcsák Zsolt, Szatmárnémeti:** bűvös négyzet.

1	2	3	4
2			
3			
4			

1. Innivaló 2. Nagy edénye 3. Forma 4. Házban élő

④ **Mihály Zoltán, Szentegyháza:** egy bolygó neve.
1. Csónakot hajt 2. Nem az eleje 3. Dal 4. Szaladó 5. Lisztet tartanak benne 6. A végén alszik!

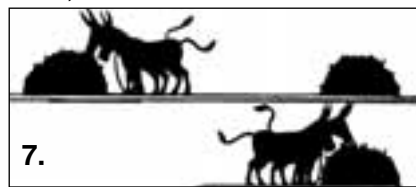
1			
2			
3			
4			
5			
6			

⑤ **Keresztes Orsolya Sepsiszentgyörgy:** a becézett nevek kezdőbetűiből kedvenc csemegém neve alakul ki.

	A	T	I
	N	D	I
	A	C	I
	R	P	I
	I	L	I
	Á	R	I

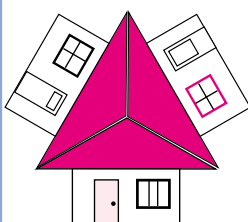
SZEPTEMBERI MEGFEJTÉSEK

1. matek 2. maci-agár-cápa-irat 3. csillag, év, fa, 5. Robinson 6. íróasztal, villany, napló, Kelemen, Skoda.

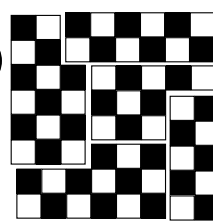
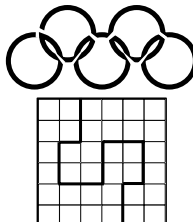

7.

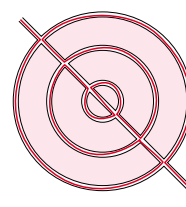
A NYÁRI NAPSÍ megfejtései: 4. old. – 1-B; 2-D; 3-C; 4-E; 5-A; 5. old. – 1-Ilka-varr; 2-Kriszta-rajzol; 3-Gyurka-köt; 4-Dénes-gyurmázik; ...a fejében is van valami!; 8. old. – Nem vagyok babonás; a lámpás és az ásó; 9. old. – gyertya, szemüveg, ceruza; 16. old. – Hát akkor húzd le az ablakot; Hogy el ne felejtsem a szép dallamokat; 17. old. – Amilyen gyorsan csak lehet; Lázár Ervin; 24. old. – nótacsokor; –Arany Lacinak; Anyám tyúkjá; 30. old. – szeretet; 3-5-7; 31. old. – Rozi, Edit, Zita; 32. old. – Micimackó, Kis herceg; B; 33. old. – Nemecek; Ernő-Gyuri; Hilda-Jani; Öcsi-Bea; 36. old. – Blöki; 37. old. – Elütötte az óra az éjfél; 38. old. – Nem én, ugyanis a mama elfelejtette ideadni; 43. old. – Csipkerózsika; 47. old. – Orbán Balázs, JelkyAndrás; 53. old. – Aranka; 56. old. – 1, 2, 8; 57. old. – 3; vonat; 63. old. – Át akarom futni a híreket; 66. old. – fényképezőgép, konzerv, karóra, elemlámpa, táskarádió; Jóska.

15. old.

36. old.

43. old.

Kiegészítő adat				Levél "tokja"		Háztűz-néző	YSG	2
Maró anyag				Nem szelelő Kopasz				
 Déli gyümölcs	1							
Halász, vadász, ...								
Erdei László névjegye			Rengő-...					
			Eső közepe!					
Lyuk				Tyúk eleje!			Író közepe!	
				Fafajta			Liter	
Üres tok!			Majdnem céklát!					
			Paszta					
Egye!		KÉ, két-szer					En!	
		Rendben					Névelő	
Angol nemes					Tesz			
Valamit jól ismerő					Csel			
L SZ							Ebi közepe!	
							Fafajta	
Liter		Kezdődik a muri!				Fél baba!		
		LIA				RIU		
			Gyakran					
			Pakk közepe!					
Mérgében ...fűl				Mely személyek?				Ká!
DIA				Névelő				
 T								

⑥Bogyó László, Zabola: a rajzok kezdőbetűiből egy autómárka neve alakul ki.

⑦Varga Árpád, Vajdakamarás: egy zöldség neve.

**KAR
B**

⑧Sós Eszter, Korond: egy gyümölcs neve.

E

⑨Györfi Melinda, Székelyudvarhely: húzd ki a betűtáblázatból a keresztneveket bármilyen irányban olvasva, a megmaradt betűkből pedig alkoss újabb nevet.

E	S	Z	T	E	R	S	Á	E
B	A	K	A	J	O	L	Ó	D
D	Ó	R	A	N	S	R	Ö	E
A	V	É	Á	S	E	N	G	Á
SZ	L	J	E	L	E	M	É	R

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

- Miért késtél ma reggel, Peti? - kérdi a tanító néni a kis elsőst. Hogy miért, azt a rejtvény jelzett soraiból tudhatod meg, s ha elküldöd címünkre november 15-éig, könyvjutalmat is nyerhetsz.

Várom leveledet!
a Rejtvenykirály

NYERTÉSEK

A NYÁRI NAPSÍ rejtvenypályázatának nyertesei: **Kiss Klaudia**, Szalonta; **Nagy Szabolcs**, Varsolc; **Petők Noémi**, Szilágycseh; **Farkas Zsuzsa**, Kolozsvár; **Podaru Annamária**, Marosvásárhely; **Miklós Beáta**, Madéfalva; **Jakab Emília**, Nyikómalomfalva; **Vincze Renáta**, Szilágybajos; **Király Csongor**, Szatmárnémeti és **Elekes András**, Gyergyószentmiklós. Gratulálunk!

Legyetek ti is
a NAPSUGÁR KÖR tagjai.

Oklevelet és ajándékot kap

öt osztály, amelyik legrendszeresebbé.
vásárolja lapunkat, és résztvesz pályázatainkon.

Októbertől egy-egy pöttyöt
találsz a 18. oldal sarkán. Vágd ki, ragaszd
egy lapra, s tanév végén a tanító nénid,
bácsid küldje el nekünk közös borítékban
az osztálylétszámmal együtt. Minél több a pötty,
annál valószínűbb, hogy ti is beléphettek
a Napsugár Körbe.

LEVELEZŐ

Vidáman bontogattuk az olt-
szakadáti iskolások; a kibédi
harmadik-negyedikesek; a gyer-
gyószentmiklósi Salamon Ernő Gimnázium III-V.
osztályosai; a csíkmenasági gyerekek; a zetelaki és
a harasztosi III-V. osztály; a mezőfényi negyedike-
sek; a sepsiszentgyörgyi Szemerjai Iskola másodi-
kosai; a zabolai III. B.; a szabadkai IV. B. osztály
kövér borítékait. Munkáitokból válogatunk.

**Tőkés Erzsébet, Szász Csa-
ba, Püspöki Adél, Nagy Erika,
Moldován Hunor, Simon
Zoárd, Tamás Emőke, Frunda
Csenge, Marosvásárhely; Mucsi
Krisztina, Simonyifalva; Kis**

**Tóth Ella, Szamosardó; Weisenbacher Tibor,
Nagybánya; Kuhn Thomas, Temesvár; Tempfli
Belinda, Sepler Orsolya, Kintzel Melinda, Mező-
terem; Pap Yvette, Rauch Krisztina, Gombár
Edina, Szócs Lehel, Pál Levente, Nagyvárad;
Darvas Viola, Kiss Réka, Kovászna; Fodor Kiss
Andrea, Túrós Csilla, Farkas Zsuzsa, Kolozsvár;
Balog Izabella, Hadad; Kacsó Arnold, Nyárad-
köszvényes; Bedő Melinda, Kézdivásárhely;
Holczman Edit, Székelyhíd; Jánó Beáta, Bereck;
Császár Krisztina, Magyarfráta; Lukács Dalma,
Szováta; Lázár Enikő, Lövéte; Rebendici
Alexander, Puskás Annamária, Maroshévíz;**

**Kulcsár Renáta, Hadad;
Szövérfi Melinda, Jedd;
Butoi Katalin és Noémi,
Csíkszentsimon; Orbán
Tímea, Dicsőszentmárton;
Bányai Zsuzsa, Érsemjén;**

**Kincses Erika, Mo-
csolya; Sándor
Izabella, Farcád;
Rancz Alfonz,**

Figyelem, figyelem!
**KAFIRKA ÉS RAJZ PÁLYÁZATOT
HIRDETÜNK!**

Címe:
AZ ERDŐBEN.

Küldjétek mesét, verset, rajzot az erdőről, a
benne élőkről, az évszakokról, titkairól. A
legügyesebb munkákból állítjuk össze egyik
tavaszi Napsugarunkat, és közülük válogatjuk
ki idei rajz-, mese-, verspályázatunk győzteseit.

Beküldési határidő: 2000. december 20.

Épp te maradnál ki?!

Gyergyóalfalu; **Bereczki Loránd**, Szentmargita;
Posta Noémi, Szamosújvár; **Ördög Blanka**,
Szászfőreg; **Kiss Klaudia**, Nagyszalonta;
Bereczki Gábor, Érbogyoszló; **Gáspár Csilla**,
Somogyi Edina, Sepsiszentgyörgy; **Mihály
Andor**, Kászonújfalú; **Varga Nemes Mária**, Szi-
lágypér; **Gál Zsuzsanna és Réka**, Lisznyó; **Molnár
Gyöngyvér**, Verebes; **Szabó Attila és Andrea**;
Szabó Andrea és Attila, Zilah; **Budai Andrea**,
Szatmárnémeti; **Kovács Kriszta, Koncz Ildikó**,
Szamosardó; **Kelemen Szilárd**, Szentegyháza;
Szabó Erika, Szász Emőke, Balázs Viola,
Székelyudvarhely; **Székely Tímea**, Kisfűlpös; **Tóth
Ildikó**, Siter; **Nagy Orsolya**, Sáromberke; **Czirják
Zalán**, Gyergyószentmiklós.

György Éva, Lövéte; **Szilágyi
Panna**, Vargyas; **Harangozó
Ágota**, Körösfő; **Tóth Berna-
dett**, Tóti; **Deák Tímea**, Vajda
Attila, Barót; **Ravasz Mónika**,
Csíkszentkirály; **Büte Beáta**,

Avasújváros; **Hermann Gábor**, Szaniszló; **Pajzs
Enikő**, Kovászna; **Benedek Lehel**, Szörce;
Mészáros Andrea, Szatmárnémeti; **Györgyilyés
Izolda**, Kökö; **Rémán Kinga**, Bethlen; **Szabó
Beáta, Sántha Imola**, Marosvásárhely; **Tamás
Noémi**, Kápolnás; **Kovács Emese**, Nagysármás;
Gyergyai Csilla, Esztelnek; **Szász Szilárd, Szász
Fülöp Izabella**, Medgyes; **Vécsei Hunor**, Székely-
udvarhely; **Bakos László**, Gyergyóremete; **Czéczi**

Helga, Köröskisjenő; **Balázs
Tímea**, Nagybánya; **Nagy Ág-
nes**, Torda; **Lajos Ildikó**, Fel-
sőboldogfalva; **Tar Erzsébet**,
Érszalacs; **Kosztai Attila**, Szi-
lágycseh; **Lingvay Mónika**,
Bukarest; **Szilágyi Erna**, Egri;
Lukács Éva, Köpec; **Lukács
Renáta**, Zetelaka, **Fehérdi
Loránd**, Szilágycseh.

Csilik Ágnes, Nagyvárad

Napsugár, Napsugár,
te kedves vagy velem,
Napsugár, Napsugár,
te jót akarsz nekem.
Elválnak most útjaink,
el bizony, mégis.
Én már csak lapokból
kacaghatok terád,
pedig a valóság
sokkal szebb, talán.

**Sebestyén Ildikó,
Székelyudvarhely**

NAPSUGÁR TÁBOR 2000. július, Illyefalva

▲ **Ambrus Tímea,
Gyergyószentmiklós**

▲ **Keresztesi Andrea,
Gyergyószentmiklós
Okoveczky Orsolya,
Temesvár ▼**

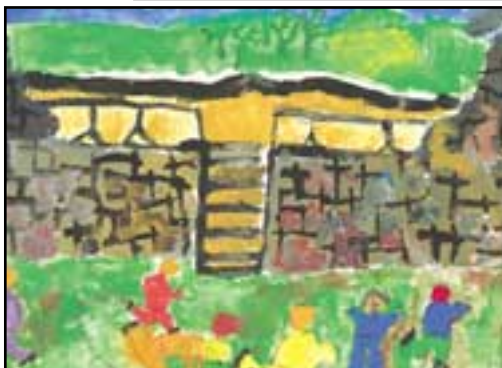
Szombat délben a Napsugár-vásáron elkölthettük a meggyűjtött tallérjainkat. Sok mindent vásárolhattunk: könyveket, gyermeklapokat és édességeket. Nagyon humorosak voltak a tanító nénik, akik hangos szóval kínálták portékáikat.

**Írta és rajzolta: Kerekes Boróka,
Aranyosgyéres**

Búcsúzunk, Napsugártábor.
Téged nagyon szeretünk.
A tanító bácsi és mi, Ildikó,
Edina, Renáta, Szilárd
és Sándor soha el nem feledünk.
Nagyon jó volt itt lenni
köztetek!

**A szilágynagyfalui
gyerekek**

**Szodorai Melinda,
Szilágysomlyó ▶**

A gyergyói Pitypangok a keddi programot találták a legizgalmasabbnak, amikor láthattuk a struccokat és az óriási strucctojást. Csilla néni megtanított egy ősi foglalkozásra, a nemezelésre. Őseink sátraiat nemezből készítették. Mi gyapjúból szappanos vízzel és sok türelemmel karkötőt, kis labdát készítettünk.

a gyergyói Pitypang csoport

Szép a tábor, szép,
de már itt a vég.
Elmegyünk mi innen e
szép helyről,
búcsúkönnny választ el
kedves barátnőnkől.

**Írta és rajzolta
Gergely Edina, Bethlen**

Sok gyerekkel ismerkedtünk meg, és sok finom ételt ettünk.

Tetszett a struccfarm, a múzeum és a finom fagyiszentgyörgyön. Örülünk a sok itt tanult új játéknak, népdalnak. A karneválon sok érdekes jelmezt láttunk, és a diszkó meg a nagyvásár sokáig az emlékeztünkben marad.

A bethleni gyerekek

Címlap: Sebestyén Ágnes, Kolozsvár	NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 7000 lej
--	---

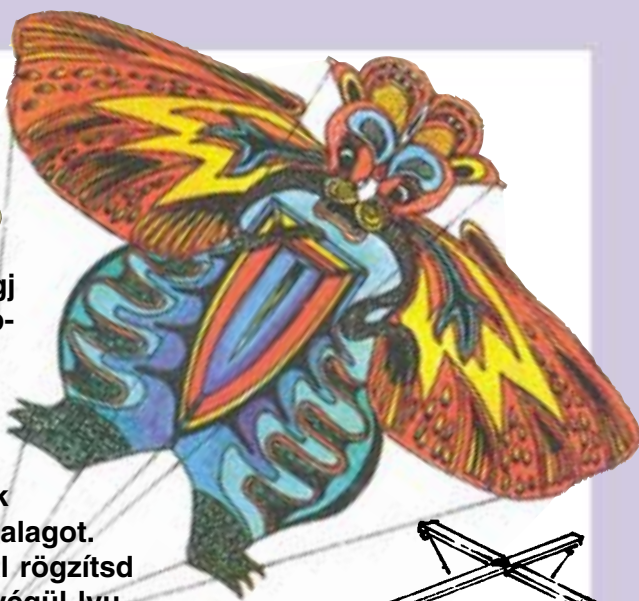
K i N A I

Ha ügyesen mozgatod, a jójó nem áll meg, legurul és felmászik a zsinegen.

Kemény kartonból vág ki kb. 17 darabot a sablon szerint, színes papírral, rajzzal díszítsd, majd a két szélső kivételével vágd be mindeniket pontosan a vonalak mentén. Ezeken fűzd át a szalagot. Két végét pillanatragasztóval rögzítsd a szélső lapocskákhoz. Legvégül lyukassz ki, és fűzd össze a legyező alját.

A kínaiak a papírsárkányra nem madarat vagy bohócarcot festenek, hanem sárkányt. Ha elkészíted, ragaszd rá könnyű lécs vagy nád merevítővázra.

Hajcserélő baba – a porcelánbaba haját az öltözékhez illően cserélgetni lehet.

A kínaiak újkor óriási sárkányt táncoltatnak, és ezernyi lámpiont gyűjtenek. Láng nélkül is szép. Vágd ki, és készítsd el a rajzok szerint.

1 Á T É K O K